

ТЕЛЕ

№ 07 (1405)
16 лютого 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-реklamний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

КУПОН НА ЗНИЖКУ

КУПОН ДІЄ НА ПОСТІЙНІЙ ОСНОВІ

З КУПОНОМ ЗНИЖКА 50 ГРН

ОФТАЛЬМОЛОГІЯ В "ОКУЛЮС"

ЛІКУВАННЯ КАТАРАКТИ

ПОВЕРНЕМО ЗІР

5500

ГРН

ВАРТІСТЬ КРИШТАЛИКА ДІЄ НА ПОСТІЙНІЙ ОСНОВІ

Кременчук, вул.Героїв УПА
(Гвардійська), 11-А
(050) 715 93 71
(068) 022 33 88

РОБИМО РОЗСТРОЧКУ

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

ЛІЦЕНЗІЯ МОН/1109-48 ВЛД/11.09.2017Р
ІНШІ УМОВИ І НАЗВАННЯ НЕ Є

НОВИНИ КОРОТКО

Герої не вмирають

Минулого тижня Горішньоплавнівська міська територіальна громада провела в останню путь трьох загиблих героїв - Едуарда Мирошніченка, Віктора Колісника та Артема Дмитрієнка.

Едуард Мирошніченко захищав незалежність і територіальну цілісність України на Сході у 2016-2018 рр. У лютому 2016 р. був нагороджений відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції». З початком повномасштабної війни знову став на захист Батьківщини. Сержант окремого загону спеціального призначення Національної гвардії України Едуард Мирошніченко героїчно загинув у районі населеного пункту Велика Новосілка Донецької області. Був похований з військовими почесними 8 лютого на кладовищі в Григорів-Бригадирівці.

Віктор Колісник був мобілізований на російсько-українську війну 21 травня 2022 р. Маючи технічну освіту та певний досвід роботи, в армії Віктор швидко опанував складну військову спеціальність - майстра обслуги артилерійської батареї. 3 лютого 2023 року під час виконання бойового завдання, виявивши стійкість і мужність, солдат ЗСУ Віктор Колісник героїчно загинув у районі міста Бахмута Донецької області. Поховали солдата Віктора Колісника 9 лютого на кладовищі с. Салівки.

Артем Дмитрієнко 22 березня 2022 року пішов добровольцем на російсько-українську війну. У травні був тяжко поранений під Ізюмом Харківської області. Чотири місяці проходив лікування й реабілітацію. Уже у вересні знову повернувся на фронт до своїх побратимів. У листопаді 2022 року Указом Президента України Артем Дмитрієнко за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені в захисті державного суверенітету та тери-

торіальної цілісності України, нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни». 10 лютого 2023 року в бою за Україну гранатометник мотопіхотного батальйону 93 бригади «Холодний Яр», солдат ЗСУ Артем Дмитрієнко героїчно загинув у місті Бахмуті Донецької області.

Поховали його з військовими почесностями на кладовищі с. Дмитрівки.

Новий керманіч

Наприкінці грудня на посаду т. в. о. начальника відділу поліції № 2 в Горішніх Плавнях призначено Сергія Григор'єва. До цього він очолював сектор поліцейської діяльності № 1 ВП № 1 Кременчуцького райвідділу поліції в смт Семенівка Полтавської області.

Найактуальнішою проблемою відділу новопризначений очільник називає відсутність кадрів, що значно обтяжує повноцінну діяльність захисників порядку. Навантаження та виклики часу не лякають новопризначеного керманіча, що він і буде намагатися довести городянам.

ДТП

Минулий тиждень був багатим на дорожньо-транспортні пригоди.

10 лютого близько 18:30 на вулиці Добровольського під колеса автівки потрапила неповнолітня дівчинка.

За попередньою версією слідства, водій автомобіля ВАЗ-21114, 1978 р. н., здійснив наїзд на пішоходку, 2011 р. н. Унаслідок ДТП потерпілу дівчину з тілесними ушкодженнями госпіталізовано до лікарні.

За даним фактом слідчим підрозділом поліції, під процесуальним керівництвом Кременчуцької окружної прокуратури, внесені відомості до ЄРДР за ч. 1 ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху особою, яка керує транспортним засобом, що спричинило потерпілому середньої тяжкості тілесне ушкодження) КК України. Тривають слідчі дії.

Ще одна ДТП сталася 11 лютого, близько 20:00 години, на трасі між Горішніми Плавнями та селом Салівка.

За попередньою інформацією, водій автомобіля BYD, 1987 р. н., під час руху на неосвітленій ділянці дороги здійснив зіткнення з автомобілем ГАЗ, який стояв на автошляху з увімкненими габаритними ліхтарями. Унаслідок ДТП водій легковика від отриманих травм помер на місці події до прибуття медиків.

Проведено першочергові слідчі дії та встановлюються всі обставини ДТП. Відомості про подію внесені до ЄРДР за ч. 2 ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху, якщо вони спричинили смерть потерпілого) КК України.

Коли, як не у свято кохання

В Україні 1754 нові родини офіційно зареєстрували свої стосунки у День Святого Валентина. З них 75 пар, які вирішили не чекати встановленого терміну та одружитися за спрощеною процедурою - в рамках проєкту «Шлюб за добу».

Загалом 14 лютого найбільше молодят зареєстрували шлюб у Дніпропетровській області - 180, м. Київ - 151, Одеській - 142, Черкаській - 114, Київській - 108, Вінницькій областях - 107.

За повідомленням Східного міжрегіонального управління Мін'юсту, торік на Полтавщині 14 лютого одружилися дев'ять пар. Загалом за 2022 рік створили понад 10 600 нових родин, із яких більше 9800 пар зареєстрували саме за період повномасштабного вторгнення, тоді як у 2021 році в області одружилися близько 7000 пар. Таким чином працівники ДРАЦСів констатують, що в умовах воєнного стану бажання взяти шлюб з коханою людиною тільки збільшується.

Відтак більшість відділів ДРАЦС в очікування збільшення кількості реєстр-

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 07 дата виходу 16.02.2023 Наклад 1050 Замовлення № 327

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Щодо виплати заробітної плати на ПрАТ «Полтавський ГЗК»

Ухвала Шевченківського районного суду м. Києва від 3 лютого 2023 р., прийнята за клопотанням представників Офісу Генерального прокурора України, щодо блокування рахунків підприємства унеможливила виплату заробітної плати тисячам співробітників Полтавського ГЗК.

Але за підсумками судового засідання, що відбулось минулого тижня, ухвалу було виправлено в частині заробітної плати. Згідно з новою версією, ПрАТ «Полтавський ГЗК» наразі заборонено здійснювати будь-які видаткові операції, за винятком операцій по сплаті податків, зборів, інших обов'язкових платежів до державного бюджету та виплати заробітної плати.

Оновлення ухвали суд пояснив тим, що в попередній її версії органи судочинства припустились технічної помилки й випадково заборонили підприємству здійснювати виплату заробітної плати. Але виникли нові труднощі.

Великі підприємства здебільшого тримають кошти на рахунках в одному банку, якому довіряють. Також підприємства можуть відкривати зарплатні проекти в інших банках. Традиційно під час виплати заробітної плати на банк, що обслуговує рахунки підприємства, надсилається загальна зарплатна відомість, згідно з якою цей банк переказує податки в бюджет, а зарплатні кошти - на транзитні рахунки банків, у яких відкриті зарплатні проекти підприємства. Відповідно, ці банки вже самостійно розподіляють кошти по картках усіх співробітників, згідно із персональними відомостями. Дана ухвала прямо не говорить про можливість перерахування коштів на транзитні рахунки інших банків. Це означає, що питання виплати заробітної плати поки що не можна назвати повністю врегульованим.

Станом на середу, 15 лютого 2023 року, було вжито певних тимчасових заходів, щоб здійснити виплату заробітної плати. Як повідомляють у пресслужбі ПрАТ «Полтавський ГЗК», зараз триває пряма виплата з рахунку підприємства на персональні зарплатні рахунки штатним співробітникам комбінату. Підприємство вручну формує зарплатну відомість на кожного співробітника, яку надсилає в банк, що обслуговує. Після перевірки цієї відомості банком фахівці комбінату здійснюють ручний переказ коштів на зарплатний рахунок в іншому банку. Це вимагає певного часу. Втім фахівці комбінату обіцяють, що до кінця тижня планується завершити виплату всім штатним працівникам ПрАТ «Полтавський ГЗК».

Щодо виплати авансу і подальших заробітних плат, підприємство поведомило, що даною ухвалою йому заборонено виконувати операції з обміну валют, які є джерелом виплати заробітної плати. Комбінат експортує 100 % виробленої продукції, тож логічно, що основою для забезпечен-

ня коштів на виплати заробітної плати є валютні рахунки, із яких проводиться перерахунок доларів США та євро у гривні. Тому ситуація поки що залишається невизначеною. До того ж оновленою ухвалою не передбачено виплату зарплати працівникам та працівницям підрядних організацій, зокрема й тих, хто співпрацює з підприємством як ФОП та за цивільно-правовими договорами.

Підприємство докладає значних зусиль для розв'язання цієї проблеми. ПрАТ «Полтавський ГЗК» подано апеляційну скаргу та заяву в суд першої інстанції про часткове скасування арешту рахунків у частині заробітної плати. Юристи комбінату також подали заяву до суду про роз'яснення порядку виконання ухвали щодо арешту банківських рахунків. Керівництво консультується на постійній основі з юристами банку, що обслуговує рахунки, щоб якнайшвидше усунути різницю в тлумаченні судових рішень у питанні здійснення банківських операцій.

рацій цього річ влаштували акцію «Коханна переможе» та оголосили подовжений робочий день - до 20-ї години. До такої ініціативи долучилися три відділи на Полтавщині. Серед них був і Кременчук, де з 8.00 до 20.00 всі закохані могли заручитися (подати до відділу ДРАЦС заяву про державну реєстрацію шлюбу) або ж одружитися (зареєструвати шлюб, якщо він призначений на цей день).

Загалом на Полтавщині в День закоханих планували одружитися 36 пар. Але,

за словами працівників РАЦСу нашого міста, останнім часом пари в Горішніх Плавнях не планують весілля заздалегідь. Оскільки найчастіше нині стають на рушник наречені у військовому однострої, то вони не мають часу й можливості запланувати таку подію.

Цьогорічний День закоханих не став виключенням. Працівники не знали, скільки пар того дня планують узяти шлюб. Були в очікуванні, яке й виправдалось. Якщо середня кількість новостворених ро-

дин у нашому місті на день - 3, то за годину до зачинення РАЦСу таких було вже 6. Це були як мужні воїни, які мають кількадемі відпустки і вирішили створити сім'ї зі своїми коханими, так і пари, які вирішили побратися в найромантичніший день. Заява, урочиста промова, обручки на пальцях - і молодята побігли далі у справах, що наближують нашу перемогу.

Ольга ТАРАНТИНА
Софія ПАЛЯНИЦЯ

НОВИНИ ВИКОНКОМУ

Тривала повітряна тривога не стала на заваді черговому засіданню виконавчого комітету. Працювали в укритті, де в тісному колі обговорили всі питання порядку денного й одноставно підтримали рішення, покликані покращити життєдіяльність громади.

Ситуація непростя

Перед тим як перейти до питань порядку денного, присутні обговорили важкі умови, в яких доводиться працювати нині бюджетотворюючому підприємству міста - Полтавському ГЗК, від стабільної роботи якого залежить добробут горішньоплавнівської громади. Миський голова Дмитро Биков наголосив, що до початку повномасштабного вторгнення ПГЗК був найуспішнішим підприємством країни, найбільшим платником податків в області:

- Війна в Україні, блокування морських портів, відключення електроенергії суттєво впливають на роботу ПГЗК. У воєнний час очікуємо підтримки з боку держави, бо підприємство має розвивати економіку країни, щоб підтримувати гідний рівень життя працівників і мати змогу допомагати ВПО.

Разом із тим через скорочення доходної частини бюджету доведеться зменшити або призупинити фінансування програм підтримки ЗСУ, ВПО, соціально незахищених верств населення, зменшити зарплату працівникам бюджетної сфери й комунальних підприємств, призупинити підтримку підготовки спортсменів до Олімпіади.

- Згідно з аналізом наповнення міського бюджету, надходження від ПГЗК складали раніше практично 50 % доходної частини бюджету. Відповідно, на 2023 рік як у прогнозах, так і в бюджеті закладені саме такі показники, - пояснив заступник міського голови Іван Павленко. - Але фактично через блокування роботи підприємства ми стикнемося з катастрофічними наслідками, які негативно вплинуть на ситуацію в усьому місті. Йдеться про зниження рівня купівельної спроможності населення, складні умови для функціонування малого й середнього бізнесу, кри-

тичне падіння валового продукту. Потрібні будуть роки, щоб досягти показників, які ми мали на кінець 2022 року. Нині вже довелось провести секвестр бюджету. Тобто фінансуватись будуть виключно захищені статті, й то по мінімуму.

Держава турбується

Під час обговорення забезпечення реалізації державної політики у сфері соціального захисту населення начальниця УСЗН Світлана Чернявська зазначила, що управління забезпечує виконання повноважень, встановлених законодавством у сфері соціального захисту населення.

- У такий непростий час наше управління працює в повному складі, - зазначила начальниця УСЗН. - Жоден із фахівців не виїхав за кордон, усі на місці й усі працюють у штатному режимі, щоб надавати соціальні послуги жителям Горішньоплавнівської громади та ВПО на гідному рівні. Прийом в управлінні забезпечується в комфортних умовах за принципом єдиного вікна.

Так, торік за призначенням державних соціальних допомог різних видів звернулись 11 470 осіб, щомісячні виплати отримували 3234 особи. Субсидії в нашому місті отримують 4563 родини.

У рамках міської комплексної програми соціального захисту грошову допомогу в сумі 7 млн 450 тис. грн отримали громадяни нашого міста, які опинилися в складних життєвих ситуаціях. Членам сімей загиблих надається 50 % пільги на оплату житлово-комунальних послуг. Програмою передбачена разова грошова допомога батькам загиблих учасників бойових дій в Афганістані та АТО, дітям загиблих в АТО.

З урахуванням доходів отримують пільги учасники війни, діти війни, бага-

тодітні сім'ї. За 2022 рік пільги в готівковій формі отримала 641 особа, в безготівковій - 1769 осіб. Одноразову грошову допомогу до 5 травня отримали 944 ветерани війни.

Соціальну стипендію отримали 55 студентів Політехнічного коледжу КрНУ ім. Михайла Остроградського.

З обласного бюджету здійснюється компенсація за проїзд автомобільним транспортом пільгових категорій громадян на міжміських та міжобласних маршрутах загального користування (протяжність перевищує 50 км). Її у 2022 році отримали 12 осіб.

Протягом 2022 р. внесено до Централізованого банку даних з проблем інвалідності інформацію щодо 430 осіб з інвалідністю, надані направлення на виготовлення 495 протезно-ортопедичних виробів. Оформлено пакети документів та направлено до будинків-інтернатів 5 осіб. Ведеться облік для забезпечення санаторно-курортним лікуванням.

Станом на 1 січня поточного року на обліку в Єдиній державній базі даних про внутрішньо переміщених осіб перебувало 9376 осіб. У 2022 році призначено державну допомогу на проживання 5613 сім'ям на загальну суму 339 млн 432 тис. грн.

Торік фахівці розпочали працювати з новою категорією громадян - родинами поранених чи загиблих військовослужбовців. Мається на увазі ведення загального обліку, спілкування з кожною родиною, супровід під час оформлення соціальних гарантій, надання матеріальної допомоги з бюджету громади та обласного бюджету, інших соціальних виплат, відвідування сімей з метою визначення матеріально-побутових потреб.

Доглядальникам можна за кордон

Члени виконкому підтримали порядок складання акта встановлення факту здійснення чи групи за особами, які інвалідністю I чи II групи та особами, які потребують догляду. Так, Постановою Кабміну № 1044 від 10 вересня 2022 року внесено зміни до Постанови № 57 щодо правил перетину державного кордону громадянами України. Тож на засіданні виконкому було затверджено форму акта, склад комісії, положення про роботу цієї комісії.

- Така особа має звернутися із заявою на ім'я міського голови про те, що вона здійснює догляд за особою з I чи II групою інвалідності, - пояснив начальниця УСЗН Світлана Чернявська. - Потім із цим актом та довідкою МСЕК ця людина зможе перетинати кордон разом із особою з інвалідністю для супроводу.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Внесок кожного - крок до перемоги

Ми з України!

Проект Національної спілки журналістів України

Військова термобілизна - це той шар одягу, який дозволяє відчувати тепло за будь-яких погодних умов і при цьому вільно рухатись, виконуючи найрізноманітніші завдання. 1400 комплектів термобілизни для воїнів ЗСУ - саме стільки виготовляють швачки виробничо-комерційної фірми «Легпромсервіс» щотижня.

«Ми нікуди не поїдемо, не залишимо вас, і підприємство буде працювати», - саме із цими словами директор підприємства Сергій Лисенко звернувся до свого трудового колективу 25 лютого 2022 року. І весь, переважно жіночий, колектив, чисельність якого сьогодні становить близько 120 осіб, продовжив працювати.

- Протягом 25 років підприємство «Легпромсервіс» співпрацює з партнерами з Італії, Франції, Латвії, - розповідає керманич підприємства. - Але війна втрутилася в нашу роботу. І ми вимушені були певний час доводити нашим закордонним партнерам, що ми продовжуємо стабільно працювати й варті того, аби нам продовжували довіряти. І коли вони усвідомили, що Україна тримає стрій і план «Київ за три дні» не спрацював, відновили співпрацю. Ми регулярно приймаємо представників фірм-партнерів, які на власні очі бачать, як працює підприємство. І незважаючи на важкі часи, продукція, яку ми виготовляємо, відповідає їхнім досить високим вимогам та стандартам. На початок повномасштабного вторгнення виробничо-комерційною фірмою «Легпромсервіс» було оплачено замовлення обладнання загальною вартістю близько 20 тис. євро і воно прямувало до нас залізницею. Станом на 24 лютого воно вже перебувало в Харкові. Відверто кажучи, ми розуміли, що нічого вже не отримаємо. Але через три місяці приємною несподіванкою стало повідомлення про те, що все вціліло, і врешті-решт дісталось пункту призначення.

- Із початку вторгнення ми втратили 20 працівниць, які виїхали за кордон, - пригадує Тетяна Лисенко. - І на пропозиції міської влади щодо навчання та працевлаштування жінок - внутрішньо переміщених осіб радо відгукнулися, адже мали вільні робочі місця. Було дуже важко психологічно. Жінки, що втратили все, бігли від «руського міра» в чому були. У їхніх очах, крім болю, безпорадності та сліз, взагалі нічого не було. Серед них були навіть ті, хто вже все втратив у 2014 році, і тільки-но вставши на ноги, знову залишився ні з чим. Звісно, вони не вірили, що в них щось вийде, адже це був зовсім інший напрям роботи, з яким вони були абсолютно не знайомі.

Навчала їх одна з найдосвідченіших майстринь, яка має досвід роботи понад 25 років. Показували й розказували все, починаючи з техніки безпеки й того, як утворюється стібок, тощо. Але бажання працювати зробило свою справу, і вже через тиждень люди почали «оживати», спілкуватися і потроху працювати. Весь колектив зустрів їх дуже тепло. Допомогали знайти житло, ділилися посудом, особистими речами тощо. Сьогодні ці жінки працюють з нами вже пів року, і складається враження, що ми знаємо їх дуже давно. І вони навчилися досить швидко. Дуже раділи першому власноруч пошитому виробу, адже починали з найпростішого, а наразі відшивають замовлення для ЗСУ. Після звільнення

Харківщини частина працівниць повернулася додому, але їхнє місце зайняли інші переселенки.

- Зрозуміло, що ми не мали права стояти осторонь проблем держави, - наголошує Сергій Лисенко. - Тому розпочали співпрацю з однією із провідних фабрик трикотажного одягу України «Роза» м. Київ з виконання замовлення для ЗСУ, а саме пошиття термобілизни. Замовлення для ЗСУ - це завжди достатньо великий обсяг роботи, і впоратися з ним самотужки ми не змогли б, а от долучитися і взяти на себе його частину - це виявилось нам по силах. Наразі одна лінія, на якій працюють 20 жінок - ВПО, виготовляють 1400 комплектів термобілизни для ЗСУ на тиждень.

Термобілизна виконана відповідно до стандартів НАТО та з урахуванням побажань самих військовослужбовців. Дуже тепла, добре пропускає піт, зберігаючи водночас тепло, і не викликає відчуття мокротиння. Виготовлена з матеріалу, який розділений між собою клітками, що дає змогу тілу дихати.

- Мені дуже приємно відзначити працівників легкої промисловості міста, які

всіляко допомагають ЗСУ, у воєнний час навчають та створюють робочі місця для ВПО. Адже ця підтримка дуже важлива, - резюмував міський голова Дмитро Биков, який відвідав підприємство.

До початку повномасштабного вторгнення ніхто на світі не знав, на що справді здатні українці. Як військові, так і цивільні. Мільйони українців щодня роблять свій внесок у перемогу. І їхня робота - критично важлива. Кожен сегмент економіки - це повноцінний фронт, який є частиною загальної системи, і наша велика перемога - це результат того, що відбувається на всіх фронтах. Нашу справжню перемогу забезпечують люди, які маленькими людьми та безстрашними діями вносять свій великий вклад.

Ольга ТАРАНТИНА

Публікацію підготовлено в рамках проекту «Ми з України!», ініційованого Національною спілкою журналістів України

Картини між реальністю та казкою

Минулої п'ятниці, 10 лютого, в нашому місті відбулася творча зустріч із художницею Наталією Вітязь. У виставковій залі Краєзнавчого музею міста Горішні Плавні зібралося чимало цінителів мистецтва, місцевих художників, журналістів, щоб поспілкуватися з мисткинею про її творчість та життя.

На початку зустрічі директор Краєзнавчого музею Марина Безсмольна вручила подяку художниці за співпрацю та з нагоди виставки під назвою «Дарує казку акварель», відвідати яку можна до 24 лютого 2023 року.

Наталія Вітязь - членкиня Харківської організації Національної спілки художників України. На початок повномасштабного вторгнення проживала в Харкові, нині мешкає в Диканьці.

Дві картини художниця подарувала музею Диканьки. Картини незвичайні, написані на спеціальному папері ручної роботи для акварелі з великою кількістю слів із золотими нитками. «Ці роботи були написані 13 років тому і чекали свого часу», - зазначає Наталія Вітязь.

Як людина, відкрита для всього нового, Наталія не обмежує власну палітру. Її роботи - це і натюрморти (переважно флористичні), й анімалістичний жанр, і образи зі скандинавської міфології (ельфи, маги, руни), й ілюстрації до творів Миколи Гоголя.

Із прискіпливістю науковця художниця досліджує всі нюанси, пов'язані з тією чи іншою темою. Проте навіть дотримуючись фактологічної точності та історичних подобиць у костюмах персонажів та музич-

них інструментах, вона уникає «сухості» в їхній передачі. Кожен елемент у роботі завдяки декоративності виконання влітається в казкове мереживо її фантазії.

Художниця працює виключно аквареллю, наносячи до 50 шарів, щоб досягти потрібного ефекту. Кожна картина вражає делікатністю та ґрунтовністю опрацювання дрібниць. При цьому авторка зберегла імпровізаційний дух матеріалу та створює всі свої зображення без попереднього ескізу, не використовуючи навіть олівця. Починає з якогось невеликого фрагмента, за яким уже вибудовується решта композиції.

Мисткиня продемонструвала фрагмент своєї акварельної техніки, намалювавши елемент павиноного пера, та звернулася до зібрання: «Насамперед хочу подякувати за увагу та інтерес, небайдужість до моєї творчості, адже зараз такий час, коли тяжко передати картинами все те, що хотілося б сказати. Художник без глядачів, без уваги - це мертвий художник».

Під час зустрічі Наталія Вітязь відповіла й на численні запитання присутніх.

- Як виникають ідеї створення картин?

- Я малюю з дитинства і ніколи не ставила за мету намалювати саме якийсь конкретний образ. Ніколи себе не уявляла портретистом чи пейзажистом, мені завжди хотілося того, чого не можна одразу побачити, якихось фантазійних речей. Я ніколи не продумую сюжет, не роблю розмітки, не підбираю кольори. У мене це не спрацьовує. Зазвичай вмикаю якийсь серіал або прошу чоловіка мені читати вголос і поринаю у творчість, руки самі малюють. Картину «Полярна сова» я почала малювати з кігтика, нарощувала пір'їнки, а паралельно думала, де ця сова буде сидіти, це буде вдень чи вночі. Ось так і вийшла картина. Перед тим як приступити до картин з образами самураїв, гейш, обов'язково вивчаю літературу. І трішки додаю своєї фантазії. Буває, прокидаєшся - і бачиш, який вигляд матиме один елемент картини, другий, третій...

- Вам пропонували виїхати з рідного міста або вивезти свої роботи за кордон?

- Коли почалася війна (а ми жили в Харкові), активно телефонували люди з Риму, Верони, Голландії та інших міст і країн із пропозицією вивезти картини, щоб показати українських художників у Європі. Але я відповіла, що якщо картинам судилося вижити, значить, вони будуть і після війни. Хочу, щоб мої роботи залишилися тут, в Україні. Я себе вважаю українським художником. Упевнена, що в картин, як і в людей, є своя доля та призначення. Багато років тому на першій моїй персональній виставці декілька робіт було придбано жінкою, в якій є своя галерея. Зберігалися вони у сховищі, куди був приліт. Рознесло все вщент. Та зателефонувала мені волонтерка, яка допомагала розбирати завали, і розповіла, що якийсь дивом моя картина під склом вціліла, навіть скло не розбилося.

У боротьбі з боржниками

На дошках оголошень будинків міста з'явилися списки боржників за комунальні послуги - міський водоканал оприлюднив перелік квартир, за якими накопичилися несплатені нарахування. Минулого разу таким чином містян повідомляли про несплату сусідами боргів у серпні попереднього року. Чи знов споживачі накопичили великі борги, чи такі заходи показали свою вагому ефективність? Давайте дізнаватись.

Борги за комунальні послуги - системна проблема сфери житлово-комунального господарства. Виникла вона не вчора, і позбутися її на всі 100 %, мабуть, не реально в жодній цивілізованій країні. Одним із нестандартних інструментів розв'язання цієї проблеми вважають оприлюднення інформації про боржників. Списки неплатників вивішують у під'їздах

чи на дошках оголошень будинку, публікують у групах мешканців у соціальних мережах. Зустріти себе чи близьку людину в такому списку не надто приємно. Тож саме на ефект оприлюднення існування боргів і розраховують комунальники.

- Це, так би мовити, крик душі, - коментує директор КП «ВУВКГ» Сергій Ярош. - Звісно, що є такі методи, як приписи, судові накази, але їх вочевидь недостатньо. Зрозуміло, що в появи заборгованостей за комунальні послуги можуть бути як об'єктивні, так і суб'єктивні причини. Але реальність невблагання - сьогодні заборгованість містян за послуги водоканалу з усіма нарахуваннями складає близько 20 млн грн.

Законодавство вимагає здійснення комерційного обліку централізованого водопостачання та водовідведення, тож підприємство має фіксувати всю кубатуру води на вузлі обліку, що забезпечує загальний облік споживання відповідної комунальної послуги в будівлі, її частині (під'їзді), обладнаній окремим інженерним вводом. Відповідно, за спожите має бути сплачено, і через того, хто ігнорує необхідність сплачувати борги, потерпають по-

рядні громадяни. Тож чи не вправі вони знати, хто із сусідів тягне з їхньої кишені?

- Місто має знати своїх героїв, - упевнений Сергій Ярош. - Тому після помітних позитивних результатів попередньої такої акції, яку ми провели в серпні, було вирішено запровадити її на постійних засадах. Сказати, що сума заборгованості тоді суттєво зменшилась, не можемо, але відчутно знизились темпи росту заборгованості. Відтак імовірно, що будемо використовувати такий метод і надалі, оновлюючи списки раз на три місяці - за результатами квартальних звітів. Звісно, згідно із Законом України «Про захист персональних даних», ми не можемо оприлюднювати прізвища боржників, а хто в якій квартирі живе, небаїдужі мешканці й так знають. Тож порядний платник уже має всі підстави поцікавитись у свого сусіда причиною несплати. Комусь стає соромно, а хтось і згадує, що він цього місяця закрутився у справах і не встиг заплатити.

За спостереженнями комунальників, такий спосіб впливу спрямований не на самих боржників, він діє на рівні спілкування між сусідами та має на меті саме інформування мешканців будинку. З неплатниками проводиться окрема робота. Наприклад, контролери, знімаючи показники лічильників чи встановлюючи на них пломби, вручають боржникам повідомлення із зазначеною сумою боргу. Наразі, за словами директора КП «ВУВКГ», в суді розглядаються сотні судових справ за позовами підприємства, але доводиться використовувати всі важелі для того, щоб заборгованість за спожиті послуги зменшувалась.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

- У чому секрет Вашого таланту?

- Я ніколи не жалкую свого часу та праці. Недарма кажуть, що 1 % таланту - від Бога, а інші 99 % - це наполеглива праця. Я можу витратити пів дня на один маленький елемент картини і не зупинюся, поки не зрозумію, що досягла потрібного ефекту. Ніколи не починаю нову роботу, не закінчивши попередню. Є роботи, які виконувала 9-10 місяців. Змахнути пензлем і одразу картина - це

не про мене. А ще я ніколи не маю на мольберті, тільки на колінці. А великі картини пишу на підлозі.

- Чим ще Ви займаєтеся?

- Захоплювалася розписом свічок. Пам'ятаю, було замовлення на розпис свічки заввишки 2 метри! Також виконувала роботи з ліплення, інкрустацію стразами Сваровські, розписувала страусові яйця (одне з них поїхало до Києво-Печерської лаври).

- Які творчі плани?

- Я вірю, що закінчиться війна і ми разом із Наталією Сергіївною (директоркою музею в Диканьці) відкриємо щось на кшталт художньої школи. Ми вже проводили майстер-класи зі школярами Диканьки. Діти були в захваті, їм дуже сподобалося, очі сяяли. Одразу розібрали фарби і почали малювати.

Леся ОНІКІЄНКО

За останній страшний і кривавий рік, рік випробувань, втрат і зростання української нації, гасло «Армія. Мова. Віра» набуло неабиякого значення для всіх українців. І якщо армія - це захист наших цінностей і свободи, віра - особиста справа кожного, якої ми не будемо торкатися, то навколо мовного питання й досі точаться суперечки. Напередодні Міжнародного дня рідної мови «ТЕ» вивчав думку не тільки місцевих мешканців, а й тих, хто живе в сусідніх областях.

У боротьбі за рідну мову

Щороку 21 лютого весь світ відзначає Міжнародний день рідної мови. Це свято досить молоде. Воно було запроваджене в листопаді 1999 року на Генеральній конференції ЮНЕСКО з метою захисту мовної та культурної багатоманітності. Історія свята, на жаль, доволі трагічна.

21 лютого 1952 року в Бангладеш (Східний Пакистан) влада жорстоко придушила демонстрацію людей, які виражали свій протест проти урядової заборони на використання в країні своєї рідної - бенгальської мови. Відтоді кожного року Бангладеш відзначає день полеглих за рідну мову. Саме за пропозицією цієї країни ЮНЕСКО проголосило 21 лютого Міжнародним днем рідної мови. А починаючи з 2000 року, цей день відзначаємо й ми, українці.

Рік кардинальних змін

Не державна політика українізації, а самоідентифікація, викликана внутрішньою потребою і шаленим бажанням

опору всьому чужорідному, що поставило собі за мету поховати нас як націю, стала рушієм того, що менше ніж за рік українською заговорили навіть у найбільш зросійщених містах.

Часом українська навіть ставала вирішальною для виживання: коли одне угруповання наших воїнів не відкривало вогонь по іншому, що наближалося до їхньої засідки, бо там хтось дуже вчасно заговорив рідною мовою; коли при деокупації, вишукуючи людей, що ховалися у підвалах, наші військові гукали їх українською - і тільки на таке звертання озивалися, бо російська змушувала лише забитися глибше й сидіти тише...

Та суттєві зміни відбулися й на тих територіях, куди, на щастя, окупанти не дійшли. Які саме - я поцікавилася у своїх знайомих, що мешкають не тільки в Горішніх Плавнях, але й у сусідніх із Полтавщиною регіонах. Причому більшість цих людей до

повномасштабного вторгнення в побуті віддавали перевагу російській мові.

Інна, Київ:

- Раніше я спілкувалася українською, але далеко не з усім своїм оточенням. У побуті перевагу все ж віддавала російській. Тепер же українська для мене - більш могутня, і вирішальним фактором стала війна. Я помітила, що за останній час українська почала частіше лунати навколо. Деякі люди з мого оточення вже повністю перейшли на українську мову. Та це й не дивно. Бо вона показує нашу приналежність до незалежної, сильної країни, яка проходить через тяжке випробування, але не покориється неадекватному сусідю-агресору.

Сергій, Кропивниччина:

- До 2022 року українською я спілкувався мало, та й то переважно суржи-ком. А от за останній рік ставлення до української змінилося. Вирішальним ста-

ло 24 лютого 2022 року. Українська мова - то є наша сила. Нині прагну по можливості спілкуватися саме нею. А під час війни вона має особливе значення, бо українська мова - це зброя масового знищення орків.

Анатолій, Горішні Плавні:

- Усе життя говорив російською. Оточення моє теж переважно було російськомовним. У перші місяці після повномасштабного вторгнення я якось не помічав, щоб у нашому місті української стало більше. Але сам посту-

побо почав вести листування по роботі українською, вдома дивимось фільми з українським дубляжем. Читання книг ніколи не було для мене першочерговим, та за цей рік я прочитав чимало видань українською. І помітив, що навіть у побуті використовую тепер окремі фрази цією мовою. Щоправда, це дається не дуже легко...

Надія, Кропивницький:

- Я спілкувалась українською і до війни. Якщо тривалий період мого життя я перебувала в російськомовному оточенні, то після 2014 року я максимально відійшла від російської.

А повномасштабне вторгнення країни-агресора відбило взагалі будь-яке бажання чути їхню мову. Сьогодні для мене російська - це мова вбивць. Я радію, що мене оточують здебільшого люди, які мають таку ж позицію. І загалом після початку повномасштабної війни російської навколо стало значно менше. Хоча і досі є незначний відсоток тих, хто послуговується російською, проте намагається перейти на українську. Під час війни рідна мова стає маркером, інструментом самоідентифікації. Я часто чую, що хтось виріс в сср і все життя говорив російською, що не було прийнято говорити про те, що українська - рідна мова... Мені шкода таких людей. Бо вони щирі, інтелегентні, але... поради забрали в них можливість усвідомити себе українцями. Поради вклали в їхні голови «язык». Але ж без мови немає народу. Я причетна до одного з розмовних клубів «Говори українською». І коли хтось, хто вчора говорив російською, сьогодні говорить українською, хай і допускаючи помилки, я кажу, що ці люди просто прекрасні, чудові - їм вдалося перемогти отой не з їхньої вини генетично переданий від батьків, від дідів чужинський «язык».

Переходимо на українську

Горішні Плавні - одне з тих міст, де російська тривалий час була панівною. Але і в нас усе частіше нині лунає українська. Нею заговорили в державних і комунальних закладах, в магазинах і аптеках, просто спілкуються на вулиці... Комусь цей пе-

рехід дався легко. А хтось потребує докласти більше зусиль, щоб отримати бажаний результат. Пропонуємо вам поради, як можна зробити цей процес простішим та ефективнішим.

Не бійтеся української

«Я тільки починаю розмовляти українською, не знаю перекладу багатьох слів, не завжди можу сформулювати те, що хочу сказати»... Це доволі поширене пояснення, чому дехто не поспішає заговорити українською, побоюючись насмішок з боку оточуючих. Але варто спробувати. Особливо зараз, коли надзвичайно висока лояльність до тих, хто прагне це зробити. Серед моїх знайомих є вже дорослі люди, які все життя говорили російською. Та в перший же місяць повномасштабної війни вони принципово перейшли на українську. Хай і з помилками, суржилом і вкрапленнями росіянізмів! Так вони для себе й оточуючих провели очевидну лінію розмежування між нами й росіянами.

Тільки практика і спілкування поступово дадуть впевненість і помітний поступ в опануванні мови. Та не чекайте, що пари тижнів буде достатньо для цього, щоб не отримати швидкого розчарування. Я, наприклад, і досі вчуся.

Читайте українською

Один із найкращих способів поповнити лексичний запас, мимохіть закарбовуючи в пам'яті й будову окремих ходових фраз, словосполучень. На мій погляд, для початку найкраще підійдуть твори, написані класичною літературною мовою. Наприклад, книги Анатолія Дімарова - читаються дуже легко, до того ж правдиво розповідають про сторінки нашої історії.

Слухайте українську

Тут узагалі необмежений простір для вашого вибору. Чимало радіостанцій, які

трансляють україномовних виконавців - від попси до року, де лунають як сучасні пісні, так і випробувані роками. Можна зробити добірку музики на свій смак - і поєднуйте собі приємне з корисним.

При перегляді кінофільмів також можна віддавати перевагу українському дубляжу. Щодо мультфільмів для ваших дітях - та ж пропозиція. До речі, свого часу «Тачки» з українським озвученням у прокаті стали навіть успішнішими, ніж російськомовний варіант.

Останніми роками виходить і чимало наших фільмів рідною мовою.

Пишіть українською

Здавалося б, говорити простіше, аніж писати. Та заради експерименту спробуйте, наприклад, у своїй робочій вайбер/telegram-групі спілкуватися з колегами виключно українською. Тут є ряд

переваг. Так, якщо ви не впевнені в терміні, назві, значенні, правописі, то завжди можете спочатку звернутися зі словниками, яких чимало в доступі в інтернеті. Особисто дуже поважаю академічний тлумачний словник української мови, словники Віталія Жайворонка тощо.

Вивчайте українську

Необмежене поле для отримання інформації. Свята святих - це український правопис 2019 року. Та якщо ви не надто схильні до академічної освіти й не маєте на меті розбиратися в усіх нюансах мови (бо це тільки в тематичній 2x2=4, а в нас і авторські розділові знаки, і часом протилежні думки мовознавців і редакторів із приводу правопису), зверніться до лінгвістів - зубрів своєї справи. Подивіться, чий підхід вам більш зрозумілий, і підпишіться на уроки/сторінки мовознавця Олександра Авраменка, редакторки Ольги Васильєвої та Юлії Мороз, курси української мови Solovei тощо. Більшість із них відкрита для широкого загалу на фейсбуці.

Та найкращу пораду про те, як перейти на українську, я почула днями від 14-річної доньки: «Просто береш - і переходиш!» Чого й вам, шановні читачі, бажаю!

Оксана ДИБА

Облік ВПО ОБОВ'ЯЗКОВИЙ

На цьому наголошує очільниця УСЗН Світлана Чернявська.

Внутрішньо переміщена особа - громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання в результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру. Станом на 15 лютого 2023 року в Горішніх Плавнях кількість зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб складала 8381 особа, із них 2007 дітей.

Задля отримання довідки ВПО заявник може звернутися:

- до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення;
- до уповноваженої особи ЦНАПу;
- подати заяву через портал «Дія».

Право на одержання довідки про взяття на облік ВПО мають особи:

- які перемістилися з тимчасово окупованої рф території України;
- особи, задеклароване/зареєстроване місце проживання яких розташоване поза межами території адміністративно-територіальної одиниці, на якій проводяться бойові дії, але такі особи:
- перебувають на обліку як платники єдиного внеску на загальнообов'язкове

державне соціальне страхування на території адміністративно-територіальної одиниці, на якій проводяться бойові дії;

- сплатили або за яких сплачено роботодавцем єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за IV квартал 2021 р. або за 2021 рік на території адміністративно-територіальної одиниці, на якій проводяться бойові дії.

Документи, які подаються для отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщених осіб

Для заповнення заяви необхідно при собі мати документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, або документ, що посвідчує особу та під-

тверджує її спеціальний статус, інформацію про реєстраційний номер облікової картки платника податків та інформації про встановлення групи інвалідності (в разі наявності).

У разі подання заяви про взяття на облік законним представником особи, від імені якої подається заява, додатково подаються:

- документ, що посвідчує особу законного представника;
- документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника, крім випадків, коли законними представниками є батьки (усиновлювачі);
- у разі потреби - свідоцтво про народження дитини.

ВПО зобов'язані:

- повідомляти про зміну місця проживання орган соціального захисту населення за новим місцем проживання протягом 10 днів із дня прибуття до нового місця проживання;
- у разі добровільного повернення до покинутого постійного місця проживання ВПО зобов'язана повідомити про це орган соціального захисту населення за місцем отримання довідки не пізніше як за три дні до дня від'їзду;
- заявник має право подати до уповноваженого органу повідомлення про зміну фактичного місця проживання/перебування або про добровільне повернення до покинутого постійного місця проживання через портал «Дія».

ОФІЦІЙНА СТАТИСТИКА

Понад 7 тисяч адміністративних послуг надано Горішньоплавнівським відділом Міграційної служби в Полтавській області торік.

Протягом 2022 року Горішньоплавнівським відділом Міграційної служби оформлено 1859 паспортів громадянина України у формі ID-картки та 4396 паспортів для виїзду за кордон, вклеєно 726 фотокарток до паспортів громадян України у зв'язку із досягненням 25- та 45-річного віку.

Як порівнювати з аналогічним періодом 2021 року, спостерігається збільшення оформлюваних документів на 30,8 %, за 2022 рік оформлено понад

6255 паспортних документів, за 2021 - 4894. Крім цього, було продовжено строк дії 423 закордонних паспортів, відомості щодо дітей було внесено до 199 закордонних паспортів.

Нагадуємо, що термінове оформлення закордонного паспорта коштує 1496 грн (термін оформлення - 7 робочих днів), а не термінове - 856 грн (термін - 20 робочих днів).

Сторінку підготувала
Ольга ТАРАНТИНА

Перемоги між тривогами

Семирічна Олександра Гошкович вдало виступила на турнірі з художньої гімнастики у Дніпрі, виборовши золоту і срібну нагороди.

Українці - надзвичайно сильна нація. Навіть такі масштабні випробування, як пандемія коронавірусу та повномасштабна війна, не здатні зупинити життя. Так, це вносить чимало обмежень. Але ми пристосовуємося до них і робимо максимально все для того, щоб продовжувати працювати, навчати й виховувати дітей, а також забезпечувати їм умови для розвитку.

Яскравим прикладом цього є наші юні спортсмени, їхні тренери та батьки.

10 лютого, п'ятниця. У цей день у місті Дніпрі стартує III Всеукраїнський турнір

«Дніпро Grace» із художньої гімнастики. І цього ж ранку починається ще одна масована ракетна атака на Україну. То що, змагання не на часі? А от і ні! З перервами, спусками у сховище, іншими запобіжними заходами, але турнір відбувся.

Уже не вперше участь у ньому взяла і гімнастка з Горішніх Плавнів Олександра Гошкович (представляє КДЮСШ № 1, м. Кременчук; тренерка - Лілія Марченко).

- Ми брали участь у цьому турнірі й два роки тому, коли панував коронавірус, - пригадує мама дівчинки Вікторія Гошкович. - Тоді батьків загалом не пускали до зали. Олександра зайшла туди з тренером, а вийшла вже з медалями! Цього року карантинні обмеження послабили. Присутні були в масках, бахілах. Але їхати до Дніпра було страшно. Саша мала виступати о 16.00. Тож ми вдома чекали відбою до останнього. Ідесь опівдні тільки виїхали. У Дніпрі були близько 15-ї години. Оскільки тренерка Олександри захворіла, то за її вказівками я готувала дочку перед виходом на сцену. І тільки-но

Саша виступила - знову пролунав сигнал тривоги!

Наша гімнастка виступала у двох категоріях. Спочатку - без предмета. Тут при виконанні одного з елементів вона не втримала спину. Через це дуже засмутилася, але змогла зібратися і вийти на виступ із булавами. І вже тут відпрацювала чисто й зійшла на першу сходинку п'єдесталу пошани.

А в багатоборстві (сумарний результат виступу без предмета і з булавами) посіла друге місце, поступившись чемпіонці лише на 0,8 бала.

Варто зазначити, що в категорії Олександри Гошкович виступало 26 дівчаток. Загалом же турнір зібрав 553 учасниці з Києва, Харкова, Кременчука, Запоріжжя, Кам'янського, Кривого Рогу, Павлограда, Нікополя та Дніпра.

Та відпочивати часу немає. Вже найближчої суботи в Кременчуці на юних гімнасток чекають нові змагання і, сподіваємося, нові досягнення.

СПОРТ КОРОТКО

Майстер спорту

Вихованцю КЗ ДЮСШ «Олімпійські надії» Ярослав Омельченко (тренери Олександр Ємченко, Валерій Заболотний) присвоєно звання майстра спорту України з дзюдо, відповідно до результатів, досягнутих спортсменом на змаганнях відповідного рівня. Відтепер Ярослав став володарем пояса чорного кольору, що свідчить про його перехід до нового ступеня майстерності в дзюдо.

Командна бронза

Вихованці ДЮСШ № 1 узяли участь у Відкритому зимовому чемпіонаті України у приміщенні з пістолета, гвинтівки, рухома мішень зі стрільби кульової. Змагання відбулися впродовж 2-8 лютого у Львові.

У вправі ГП-6 (чоловіки) в командній першості бронзові нагороди здобули мсМК Олексій Хабаров, мсМК Владислав Григоренко та кмС Іван Русаленко.

Перемогла «Дружба»

Команда ФК «Гірник-Спорт» провела свій другий матч на турнірі «Кубок Віктора Пожечевського». Цього разу її суперником стала «Дружба» - команда з Очеретуватого Полтавської області. Наші «гірники» поступилися на полі з рахунком 2:4.

У груповому раунді «Гірнику-Спорт» залишилися провести лише одну гру, де доведеться зустрітися з «Кременем-2». Матч запланований на п'ятницю, 17 лютого.

Сторінку підготувала
Ксенія КОВАЛЬЧУК